

U n ě s

14. SRPNA 1959

ZPRAVODAJ XXIX. JIRÁSKOVA HRNOVA

HRA O TROJSKÉ VÁLCE VÍTĚZNÉ

„Hrajeme Trojany, protože je máme rádi“, vyznává soubor v programu. I my jsme si je, milí přátelé z „Máje“, zamilovali. A zamilovali jsme si je vašim prostřednictvím. Vaši Trojani nehovoří jenom o jednom případě kdysi v západním Německu. Hovoří k našim srdcům i o něčem daleko důležitějším. Hovoří o tom, kde je a musí být pravá romantika mladých srdcí. Ne v samotářském dobrodružství, ale v boji za lepší život, za přátelství, v boji proti všemu, co kolem nás i v nás ještě zbylo nedobrého a sobeckého. Hra o Trojanech je určena mládeži. U nás té mládeži, pro kterou je pohled do školy Německé spolkové republiky pohledem na poměry, které v našich školách jsou už jen kusem historie. I vyprávění paní Lewinové je pro ně výkladem historie dob dávno minulých. O fašistickém Německu se dozvídají se stejně jako o válkách husitských a obojí je naštesti pro ně téměř stejně dávno. A najednou vy, jejich komarádi, jim ukážete, že nelze ještě problémy fašismu zařadit pouze do školních učebnic, že nedaleko nás je ještě fašismus. Živou skutečností, která brání lidem žít radostně a beze strachu. A říkáte to tak přesvědčivě, že musí uvěřit. A ten, kdo uvěřil, je zaktivizován k boji. Vaše radostné, upřímné a zánícené představení je spojencem v boji za nové Německo, za mírový život v celém světě.

V článku o představení se snad má hovořit o režijní koncepci, o hereckých výkonech atd. Odpusťte mi, že o tom mluvit nebudu. Mám-li být upřímná, tak jako vy dneska na jevišti, musím říci jen jedno: takoví mladí lidé, jaké jste nám vy dnes ukázali na jevišti, si v minulých dnech podali ruce ve Vídni. Takoví lidé jsou šťastnou budoucností světa.

O autorovi Trojanů

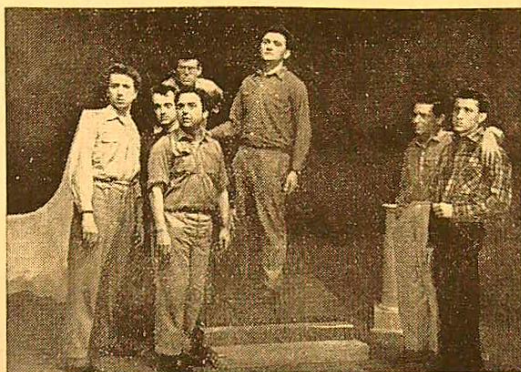
Nebyly to veliké politické úvahy, které módnímu autorovi, levému intelektuálovi, vstýskaly perou do rukou, když psal ve dvacátých letech první verzi Trojanů.

Byl to prostý lidský hněv, uražený humanismus. Osud některých židovských přátel dolů z vrchů „prvním“ Trojanům. Hra o nich měla roku 1933 obrovský úspěch.

Pak přišel Hitler. Z berlinského spisovatele Corrintha se stal knihkupec v jakémisi západoněmeckém městečku. (Psal se mu nechťelo, bez knihy nemohl být.)

Válka ho mnohem naučila. Trojané spali. Zůstali však ještě iluze. Rozbil je definitivně život ve Spolkové republice. A jednoho dne se objevil šedesátiletý Corrinth v demokratickém sektoru Berlína. Co dál? Psal! O čem? Trojané ožili, ale už nežili jen a jen z humanizujícího pocitu autora.

Ožili, protože nyní v roce 1954 Corrinth věděl, co kdysi jen cítil, že jediné organizovaná síla, solidarita zmůže všechny úklady starých i nových Pöckerů. A tak našli cestu do německých divadel, do filmu a konečně na XXIX. Jiráskův Hronov. A šedesátiletý starý pán, kterému lékař zakázal cestu do Hronova (na čs. premiéře v Praze byl), posílá nám své Kampfesgrüsse — své bojové pozdravy.

Corrinthovi Trojané v podání pražského souboru Máj si včera získali srdce všech účastníků Jiráskova Hronova.

Začali sme smelo, bojovne a optimisticky

Diskusia o Optimistickej tragédii

Včera sa začala prvá diskusia v pléne o Optimistickej tragédii. Výzva predsedajúcej dr. K. Rektorisovej, profesorky AMU, aby sa hovorilo smelo, bojovne a optimisticky, sa uplatnila v obidvoch úvodných diskusných príspevkoch členov pracovného kolektíva, v príspevku Milana Obsta, pracovníka divadelního kabinetu Čs. akademie divadla, i Karla Nováka, umelckého šéfa divadla O. Stibora z Olomouce.

Úvodné poznámky sa dotýkali najmä otázok inscenačných.

Náročná hra, veľkých umelckých hodnôt a ideí si vyžaduje nielen veľké herecké a režijné skúsenosti, ale predovšetkým správne pochopenie základnej autorovej koncepcie. V Optimistickej tragédii nejde len o odhalenie charakteru jednotlivých postav, ale predovšetkým o ich vývin. Tento vývin nemožno správne a presvedčivo vyjadriť bez dokonalého poznania vzťahov medzi jednotlivými postavami i skupinami. Ide o to, aby z námorníkov morálne rozvrátených a politicky nevedomých i pomýlených sa nakoniec stal bojový zomknutý kolektív, ktorý vie, za čo a v mene koho bojuje.

Tento základný ideový koncept musí slúžiť všetkým inscenačným prostriedkám.

Diskusia ukázala, a potvrdilo to aj vysvetlenie umelckého poradcu Jaroslava Nezvala, že režia v tejto hre nešla dosledne cestou sledovania a zvyrazňovania vývinu jednotlivých postav, ale sa nechala uniesť básnickou silou hry, symbolom, čo sa prejavilo i v scéne a v nejednotnej a s dejom celkom nesúvisiacej hudbe. (Hudba zo Šostakovičovej Leningradskej symfonie nemožno byť použitá v súvislosti s dejom z rokov 1917.)

Kráľovopolským sa nepodarilo celkom v ich inscenácii vyjadriť životnosť i optimizmus, ktorým je presviatená táto veľká tragédia. Najmarkantnejšie sa to ukázalo v poslednom obraze, kde smrť komisařa zakryla bojovú odhodlanosť zformovaného oddielu iť do ďalších víťazných bojov za myšlienka-mi veľkej revolúcie.

Všetky diskusné príspevky z pléna potvrdili pravdivosť úvodných poznámok s. Obsta a s. Nováka.

Úroveň prvej diskusie bola dobrá. Treba vyzdvihnúť najmä kritič-

Dnes odpoledne jste mi, soudruhu redaktore, položil otázku o spolupráci Státního zájezdového divadla (dříve Vesnického divadla) s divadelními ochotníky. Pokouším se vám o tom něco napsat, ale nevím, podaří-li se mi to, protože je dnes třináctého... Proto raději než učeny traktát volím formu volného dopisu.

Jsem opravdu rád, že jste mě k tomu vybil, protože Státní zá-

Vesnické divadlo

Jezdové divadlo má bohatou tradici právě i v oblasti spolupráce profesionálů s amatéry — a i dnes přemítáme o tom, jak spolupracovat v budoucnu.

Víte, já si myslím, že pomoc našeho divadla ochotnickým souborům na vesnici byla nejdůležitější v době, kdy nové soubory na venkově vznikaly, kdy si jich dostatečně nevěšmala oblastní divadla

a kdy ještě neexistovala dnešní síť domů osvěty, metodických kabinetů apod. Kromě toho tehdy naše divadlo nemělo tak vysoký plán výkonů jako dnes, bylo v každé obci vždy dva dny — takže tu bylo i více času k debatám s pracovníky lidové umelcké tvorivosti, k různým praktickým školením atd. V oné době, asi tak před 5 až 10 lety, byla pomoc našeho divadla vesnickým souborům nejcennější, ale příznivě si, že byla zvládnutá, týkala se otázek, jež nejvíce zajímaly ochotníky v zájezdových místech nebo které byly blízké členům našich souborů. Otázky, které

ochotníkům

se tehdy diskutovaly, se převážně týkaly technického vybavení jeviště nebo dramaturgie. Ovšem naši členové tu měli obtížnou situaci, protože měli radit ne ve všeobecné, ale konkrétně a byli nuceni radit bez znalosti místních problémů, potřeb, situace atd. Dnes ovšem dostáváme jen málo podobných dotazů, protože tuto poradenskou činnost teď plně vykonávají orgány a instituce státní osvětové péče.

Nu — a jak je to s naší pomocí amatérům dnes? Jak víte, naše sídlo je v Praze a oblast naší činnosti postihuje celé Čechy a Moravu. Nově inscenace studujeme v Praze — a zde je i jedna z forem naší pomoci: pomáháme některým ochotnickým režisérům tím, že jim umožňujeme návštěvu našich zkoušek, takže pracují více méně jako neplacení asistenti režie u některých našich režisérů. Tim ovšem můžeme pomáhat jen souborům pražským. Vysíláme také své pracovníky, režiséry a výtvarníky do soutežních porot apod.

To je ovšem jen jeden, nejmenší úsek naší pomoci ochotníkům. Mnohem více můžeme vykonat přímo na venkově, v terénu. Nemyslíme tím jen diskuse po představení, které uskutečňujeme všude, kde se sejdě alespoň jeden zájemce. Daleko lépe můžeme pomáhat spolupůsobením v různých školeních, seminářích apod. Naš soubor sídlí vždy asi 10 dní v okresním městě, odkud pořádá denní zájezdy do vesnic. A právě v těchto okresních městech, např. v neděli odpoledne, mohou někteří z našich členů spolupracovat v takových seminářích. Jsme-li o to požádáni, vysíláme na tyto semináře i své

Pokračování na straně 2.

VČERA

Všiml jsem si hezky pomalovaných tabulí ve třídě ve škole v Palackého ulici, kde začaly zasedat krajské kroužky k diskusím o představeních. Na tyto dílčí besedy jsou srdečně zváni všichni účastníci JH, i ti, kteří nejsou do kroužků zapsáni.

Ve 13.30 hodin jsme uvítali před Jiráskovým divadlem v Hronově pražský soubor Máj, který sebral odpoledne a večer Corrinthovu hru Trojané. Následovalo uvítání na MNV. Jeho předseda seznámil členy souboru s historií a dnešním životem Hronovska. Vzpomněl také staré ochotnické tradice tohoto kraje. Na závěr si vyměnili upomínkové dary.

V malém sále Jiráskova divadla se v 9 hodin sešli zástupci tisku se

zástupcem přípravného výboru JH Josefem Vavříčkou a režisérem souboru Máj, jehož představení včera účastníci JH zhlédli.

Ve 14 hodin byl v Hronově uvítán soubor Pokrok z JZD Sezimovo Ústí, který dnes sehraje Divadlo Nepokojné hody sv. Kateřiny.

IDNE-S

V ranních hodinách budou v Hronově pokračovat diskusní kroužky jednotlivých krajů ve své práci a v 10.30 bude v ZK Šmeralových závodů diskuse v plénu o Corrinthově hře Trojané, kterou včera sehraje pražský soubor Máj.

Ve 14 hodin bude před divadlem uvítán soubor z Trebišova.

Ve stejnou hodinu je sraz k turistické vycházce na Turov-Blaník Jiráskova kraje.

V 15.30 a ve 20 hodin se koná představení Nepokojných hodů sv. Kateřiny od J. Dietla, které sehraje soubor kulturního klubu JZD Pokrok ze Sezimova Ústí.

ITIRA

Ráno se opět sejdou zástupci krajů při práci v diskusních kroužcích. Jsou pozváni všichni — i nezapsaní.

V sále ZK Šmeralových závodů se koná v 10.30 plenární diskuse o hře Nepokojné hody sv. Kateřiny. Ve 14 hod. bude před divadlem uvítán soubor ze Staré Bělé.

Trebišovský soubor sehraje odpoledne a večer dramatizaci jedné

z povídek Jilemnického knihy Kompas u nás.

V kině na náměstí bude ve 20 hod. promítán film Jeřábí táhnou, sovětského režiséra Kalatozova.

V Náchodě je zitra ve 14 hod. sraz na výlet: „Dobrošova a Peklo v díle Jiráskově“, v 15 hod. beseda s výtvarníkem K. Šálkem. Soubor ze Sezimova Ústí zde zahraje Nepokojné hody sv. Kateřiny. Ve 20 hod. v kině na náměstí budou promítány dokumentární filmy.

Současně proběhne v Náchodě odpoledne ve 14.30 hodin v n. p. Mez beseda s pracovníci závodů o představení Optimistické tragédie. V 16 hodin tu bude uvítán soubor Máj z Prahy který sehraje večer Trojané. Na náměstí se bude ve 20 hodin promítat film Václava Kršky o Aloisi Jiráskovi, nazvaný Mladá léta.

Vesnické divadlo ochotníků

Pokračování ze strany 1.

pracovníky výtvarné, technické, dramaturgické, režisérské apod., podle práva a potřeb pořadatelů. Členové našich souborů rádi v takových kursech pracují, vždyť je to pro ně i vítaná změna v jejich jednatelství životě. Bohužel, tato forma naší spolupráce není dostatečně známa a využívána; dosud využily přítomnosti našich souborů k uspořádání různých seminářů domy osvěty jen v několika málo okresech.

A teď mi dovozte, abych se zmínil i o pomoci amatérů nám. Víte, nejdě nám jen o to, abychom na „státech“ našli výtopené satny, uklizená jeviště a zaplněná hlediště. O to síce jde také, ale je tu problém mnohem závažnější. Vysvětlím to takto: Naše divadlo může ročně navštívit jen asi 1 000 obcí, tj. jen zhruba 1/10 všech obcí v Čechách a na Moravě. To znamená, že do obcí, do nichž zajíždí-

me, se nedostaneme častěji než jednou za rok. A nemůžeme svou dramaturgii přizpůsobit potřebám svých zájezdových míst, takže mnohdy přicházíme neokázalým z sebou do jedné a téže obce vždy s hrami jednoho a téhož žánru. Osvětlovači a ochotníci pracovníci nám pak někdy, a plným právem, vytýkají, že náš repertoár je jednostranný, že není pestrý. A tady, myslím, by bylo pole pro nejkrásnější spolupráci našeho divadla se soubory lidové umělecké tvořivosti, totiž pro spoluvytváření divadelního života na vesnicích. Konkrétně si to představují tak, že by ochotnické soubory volily svůj repertoár tak, aby tvořili spolu s jednou naší inscenací nedílný celek, v němž by bylo možno dosáhnout žádoucí pestrosti a různosti žánrů.

Váš

Dr Radmil Tomášek

V Hronově dne 13. srpna 1959

První zkušenosti z nového stylu

DKPK – to je zkratka, kterou jsem si sám vytvořil, abych nemusel psát celé „Diskusní kroužek Pražského kraje“. Moc se mi to líbí. Ovšem kroužky samotné se mi líbí ještě víc. Daly jiny, organizovaný směr hned první diskusí letošního Jiráskova Hronova.

Mám společně s některými ochotníky pocit, že je to směr správný. Rozhodují sami naši amatérští divadelníci. A rozhodují dobře. Nejsou již pouhými diváky, spolupracují na vytváření kulturních hodnot a na úspěšném průběhu socialistického Jiráskova Hronova. Docela jako na divadle, „forma odpovídá obsahu“. Další krok k socializaci našeho divadelnictví. A je to přece tak prosté, samozřejmé.

V DKPK se nás sešlo celkem 39. Napříště kroužek rozdělíme do 2 skupin. Očekáváme totiž účast ještě větší.

V rychlosti jsme vyřídili některé organizační věci a při nedočkavosti jsme čekali, jak to začne, „co to udělá“. Strach žádný nebyl. Vzájemně se známe a víme, jak vyspělí jsou naši ochotníci. Na po-

moc jsme měli jako hosta dramatika Karla Stanisla, na skok přišel i redaktor Jiří Pober a zvlášť milými hosty byli soudruzi z Německa, Walter Menzel, člen ústředního poradního sboru pro ochotnické divadlo v NDR, Oswald Truoc, předseda UDLT v Lipsku, pracovník ochotnického hnutí v NSR Albert Fuck a Stefan Derewanka, vedoucí Domu kultury v Kielcích z Polska.

Po krátkém úvodním slově proti obvyklým zvyklostem začali naši soudruzi okamžitě hodnotit představení. 13 diskusí bylo zaženo, z toho bylo 10 k hlavnímu problému hry, k vytváření typických charakterů a jejich přetváření v typických okolnostech revolučních událostí z r. 1917.

Příjemným překvapením bylo zjištění, že jsou přítomni také soudruzi ze souboru, hrajícího Optimistickou tragedii. Hodnotení tím do jisté míry dostalo charakter normální diskuse se souborem. To bylo důležité, význačné, i když neplánované, nadohoda. Bylo by třeba toho nyní záměrně využít pro další diskuse všech kroužků.

Příjemným překvapením bylo zjištění, že jsou přítomni také soudruzi ze souboru, hrajícího Optimistickou tragedii. Hodnotení tím do jisté míry dostalo charakter normální diskuse se souborem. To bylo důležité, význačné, i když neplánované, nadohoda. Bylo by třeba toho nyní záměrně využít pro další diskuse všech kroužků.

České Budějovice a Karlovy Vary se hned večera domluví na tom, že na každý den budou vybráni dva referující, kteří si připraví rozbor mluhloho představení. Jednak to prospěje lepší organizaci práce v kroužku a zároveň si každý z jeho členů ověří, jak nejlépe vypracovat kritický posudek.

Nejen Pražský kraj

rozbíhl svůj kroužek. Také České Budějovice, Ostrava, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Gottwaldov a ostatní naše kraje, ležící řeceno jejich zástupci se věra poprvé shromáždili v jednotlivých diskusních kroužcích. Vedli je soudruzi Semrád, Halada, Tumlíř a další profesionální divadelní pracovníci.

Například v kroužku Ostravy a Ústí nad Labem hovořili o formách spolupráce profesionálů s ochotníky. Došli k závěru, že na Hronov by měla jít díla, kde by profesionální pracovníci byli pouze po-

radci a kde by nedělali vlastní práci za amatéry. V této souvislosti rozebírali i případ Optimistické tragedie ZK Královopolských strojů, kterým dělal výpravu dokonce laureát státní ceny.

České Budějovice a Karlovy Vary se hned večera domluví na tom, že na každý den budou vybráni dva referující, kteří si připraví rozbor mluhloho představení. Jednak to prospěje lepší organizaci práce v kroužku a zároveň si každý z jeho členů ověří, jak nejlépe vypracovat kritický posudek.

Za spolupráci profesionálů a ochotníků

Jedním z nejdůležitějších bodů věrejšího programu Jiráskova Hronova byla beseda o spolupráci profesionálních a ochotnických divadelních souborů, která se konala ve 14 hodin v sále ZK Šmeralových závodů.

Besedu zahájil Václav Taub, člen souboru Realistického divadla Zdeňka Nejedlého v Praze, určením pomůcky zemřelého národního umělce F. Buriana. Spisovatel Vladimír Semrád se ve své vzpomínce zaměřil na Burianovu životní činnost. Hlavní reperiety besedy přednesl Jiří Benš, vedoucí redaktor časopisu Ochotnické divadlo. Hovořil nejprve o tom, jak profesionální pracovníci divadel pomáhají našim amatérským souborům žít. Konkrétně o spolupráci mezi těmi pracovníky z pražského Realistického divadla se soubory na Berounsku, o upínání a přátelském vztahu Št. Rožka k ochotníkům, o tom, jak na Gottwaldovské se profesionální divadelníci aktivně podíleli na krojích příslušníků, aod. Nezapomněl ani na polibování konstelací, že takových zánich a obětových poměrů v řadě našich profesionálních herců o rozšíření je dosud málo.

Hovořil i o tom, jak často se sešli na vosičích a mluhloho s tím, že ochotníci sabotovali představení oblesňho divadla.

Další se také toho, že náš tisk, a to i odborný divadelní tisk, a málo vědomí ochotnické problematiky. Mimo jiné řekl na adresu divadelních kritiků a novinářů:

„Berte nás, kritizujte, ale berte nás na vědomí! V této souvislosti také vyvozl o spolupráci ochotníků a profesionálů v Sovětském svazu, kde do divadelních ochotnických časopisů píší přední představitelé kulturního života a kde bylo dokonce letošního roku otevřeno vysoké škola LUT.“

Řekl, že by mezi divadelníky vůbec mělo být jednání o současně by měli jenom v jednom směru, a to ve znalosti života našeho lidu.

Ve svém referátu nastínil i některé konkrétní formy spolupráce. Každý režisér by měl mít kolem sebe skupinu rozšířených zvláštních ochotnických souborů a ti by zasa předávali získané zkušenosti dalším. Pracovníci AMU by měli například navštěvovat soubory a v nich hledat nové talenty pro svou školu.

Na tento podnět navázal později odborný asistent AMU Vladimír Halada ve svém diskusním příspěvku. Nabídl inonám la- kulturní spolupráci. Dokl se i velmi závažného problému neoprávněnosti profesionálních pracovníků pomáhat ochotníkům. Řekl: „Máme již mnohá školení, ale chybí nám volení profesionálních umělců, kteří chvilí s LUT spolupracovat.“

V dalším průběhu diskuse vystoupila celá řada profesionálních i ochotnických pracovníků, kteří hovořili o svých zkušenostech ze spolupráce, která je tak důležitá pro další rozvoj našeho kulturního života.

Před závěrem hodnocení jsme dali slovo našim hostům z Německa. Předseda celé skupiny tlumočnické Oswald Truoc z Lipska. Vyslovil podiv nad tím, jak samozřejmě hodnotíme představení těmi nejpřísnějšími měřítky, bez obav, že se soubor urazí. Něco, co u nich zatím není možné. Byl překvapen i odvahou souboru při volbě hry tak náročné, jako je Optimistická tragedie. Po kritických připomínkách shodně s celým DKPK vyslovil dik souboru za poctivou práci.

Krátko po 10. hodině jsme skončili hodnocení, abychom se zúčastnili v plenu ve Slavii. Zde jsem však byl brzy nemile překvapen tím, že odchodem z diskusních kroužků práce ochotníků prakticky skončila. Domníval jsem se, že předsedající kolektiv profesionálních pracovníků s nedočkavostí vyslechnou ujasněný názor členů diskusních kroužků. Ale omly! S. Karel Novák, profesionální režisér, svým zásadním příspěvkem ochotníkům tak říkáje vtr z plachet. Odsunul jejich práci v diskusních kroužcích do pozadí. I když s. Novák předal velmi pěkný rozbor, ve své podstatě shodný se závěry, k nimž jsme došli v kroužcích, nechtěně tím přerušil souvislou linku hledání pravdy novým způsobem v diskusních kroužcích. Dopadlo to tentokrát způsobem, který by se dal charakterizovat asi takto:

Hleďte pravdu, ochotníčku, v kroužku, kousek po kousku! Až ji najdete – nech ji být! NÁM sluší ji objevit.

Vladimír Zázek

Kritickým okem

Od Ludka Macha z Hronova jsme dostali několik kritických poznámek. Otiskujeme je, i když se nám zdá, že nejsou ve všem tak docela spravedlivé. Ale něco pravdy v nich je ve všech.

Zádáme více vkusu

Pro některé občany Jiráskova Hronov asi ještě nezačal. Jistě ne pro muže, kterého jsem večera viděl jít do divadla s manželkou, která měla docela pěkné večerní šaty, ale on sám šel v plátěných kalhotách a v krkavě květované košili bez kabátu.

Překáží nám autobus

Pořadatelé Jiráskova Hronova dobře zajistili spojení mezi Hronovem a Náchodem, ale už ne tak dobře určili stanoviště mimořádného autobusu v Hronově. Jeho parkoviště je před divadlem, a tak se stává, že chce-li si někdo uhladit snímek divadla, dá mu to hodné práce, aby našel kousek místa, odkud by se dal tento krásný stánek ochotníků bez závad zvénit. Z levé strany překáží odporná barabizna, v které je informační kancelář JH (!) a z pravé strany zase autobus.

Hoblínky – Hoblínky – Hoblínky – Hoblínky

Návštěvníci diskusních kroužků večera trpce litovali, že tolik vyrostli o hodné víc než laice, do nichž se museli včítat. Vyskytly se dotazy, zdali nemají větší laice v Náchodě. Dotazy ovšem nikoli od Hronovanů.

V pekelném návalu na letošní první diskusí v bývalé Slavii se večera vyskytl hlas, že tamní nedýchatelnou atmosféru a nedostatek příležitosti k sedění zarídili pořadatelé XXIX. JH proto, aby vyhlubili ochotnické hluty. Prozatím o tom pochybujeme, ale větší sál bychom si přece jen přáli.

Hovořilo se o tom, proč jsou taneční zábavy ve Slavii pořádány jen pro ochotníky, proč na ně nemají chodit místní občané. „No víte, soudruzi,“ rozebral problém jeden vyšší ochotnický funkcionář, „ono jde o to, aby se při tanečnickém mluvílo o divadle.“ O čem se má mluvit při venčení, jsme se od toho rozumbrady už bolně nedověděli, ačkoli by nás to – přiznáme se bez mučení – nemálo zajímalo, neb jsme nezkušení.

Pěkný příspěvek k problému spolupráce profesionálů s ochotníky jsme zaslechli právě cestou na večerní besedu, která se týkala tohoto námětu. „Viš“, vykládá vedoucí jednoho souboru, „Vášek teď od nás odchází, protože přijal angažmá v... (a teď následoval jméno jednoho profesionálního divadla), jenže se tam docela kžáci, protože tam hrají úplně blbě.“

V závěru pěkné besedy novinář se zástupcem souboru Máj, se večera Antonín Němeček (to totiž byl ten zástupce souboru) zeptal, co by ještě měl zvidumávat novinářům povědět. I zašveholil jeden z nich, reprezentant velkého vstříknutí: „Pověz nám, kolik je hodin.“ A šlo se na diskusí v plénu.

Na začátku téže besedy a pak později jsme se přesvědčili, že to s přesností nelze na letošním JH brát tak pilně vážně. Zástupce přípravného výboru totiž informoval novináře v tom smyslu, že právě v této chvíli zasedá 9 z 13 krajských diskusních kroužků, kdežto na začátku diskuse v plénu prohlásil jiný zástupce téhož přípravného výboru, že zasedalo 7 kroužků. Náš redaktor zvěd však zjistil, že jich zasedalo 8.

Když se soubor Máj dověděl, že existuje divadelní hra, podle které byl natočen u nás promítaný film Případ v Benderatu, začal se shánět po někom, kdo pojedve v dohledné době do Německa, aby text slibně hry přivezl. Páté se, proč se tedy neobrátil na Dilij? Odpověď vám: Protože prý nebyl naivní.

Na četné otázky našich členů odpovědně prohlašujeme, že se článke nazvaný Z oficiální holiče pohnouvisť v U nás z 12. srpna netýká se Valtra Tauba ani Vladimíra Halady, aniž jejich vystupení bibrů. Prostě naznačoval, že ve zmíněném článku šlo o starý utp.

Hoblínky – Hoblínky – Hoblínky – Hoblínky

Zpráva XXIX. Jiráskova Hronova U NÁS vychází denně ve 14 hodin. Vydává jej přípravný výbor XXIX. JH, řídí redaktor J. Pober (hlavní redaktor), Martin Jančů a Helena Červená s křehem spolupracovníků. Výtvarná spolupráce František Koubek. Technický redaktor Pavel Kopecký. Redakce je v učebně škole, Čapkova ul. 123, telefon Hronov 104. Tiskne Jiskra, národní podnik, provozovna Hronov. N 107309

Cena jednoho čísla Kčs 0,50.